

REGERINGSKANSLIET

Näringsdepartementet

Maria Soläng

Pressekreterare hos

landsbygdsminister

Sven-Erik Bucht

Ärendenr:

NV:-08969-16

## **Jaktkritikerna framför härmed sina synpunkter på Naturvårdsverket utredning/förslag att upplåta Sveriges ekonomiska zon för jakt.**

Jaktkritikerna motsätter sig kraftigt förslaget då huvudsyftet med detta förslag är att jakt på säl utgör det främsta motivet till att upplåta den ekonomiska zonen för jakt.

Jaktkritikerna anser att Naturvårdsverkets beslut gällande svensk skydds jakt på säl samt berörda remissinstansers svar har stora allvarliga brister, och i princip helt saknar aspekter gällande djurvälstånd och frågeställningar kring hur uppfylla och följa svensk jaktlagstiftning.

### **Våra huvudskäl är följande:**

Jakt på säl i vatten kan inte försvaras ur ett etiskt perspektiv.

Jaktlagen §27. *Onödigt lidande* - denna paragraf kan inte efterlevas eftersom omständigheterna runt jakt på säl skiljer sig från jakt på landlevande djur. Där är kravet om avlivning möjlig vid skadeskjutning, så också eftersök på skadeskjutet djur.

**Det är i princip omöjligt att förhålla sig till §27 Jaktlagen . *Onödigt lidande vid säljakt.*** (Döden kan inträffa upp till flera månader senare pga av sälens fettdepåer)

Eftersom Jakt på säl - ett rörligt föremål i vatten, från rörlig, instabil plattform (båt), och därtill skott på för långt avstånd, samt möjlig plötslig rörelse hos djuret innebär med stor sannolikhet skadeskjutning. Överhängande risker således att djuret skadas och undkommer, med stort onödigt lidande, **som följd av skadeskjutningen, samt den obefintliga möjligheten till eftersök enligt Jaktlagen §28.** Dessa två paragrafer i Jaktlagen är strikt hållna och varje gång en säl skadeskjuts och ej går att finna vid eftersök, då begås lagbrott.

Jaktkritikerna anser dessutom att Sveriges ekonomiska zon fortsättningsvis skall vara befriad från jakt och att allt vilt skall vara fredat och här finna en fristad.

### **Nedan följer bakgrundsinformation och motiveringar till Jaktkritikernas ställningstaganden**

Att Sveriges regering ånyo (hitintills åren 2013 och 2017?) ålagt Naturvårdsverket att utforma skrivelser med uppdraget: jakt på Sveriges tre sälarter: knobbsäl, vikare och gråsäl kan upplevas som ytterst flagrant. Detta med tanke på EFSA journal 2007, EU:s rapport gällande säljakt.

<https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2007.610>

Jaktkritikerna ställer sig frågande kring huruvida berörda parter verkligen är insatta och pålästa gällande aktuell fråga som nu utretts under ett antal decennier: jakt på säl.

Jaktkritikerna anser att: med tanke på det påtagliga lidande som jakt på säl innebär, jakt på öppet vatten, från båt (rörlig plattform) mot rörligt föremål i vatten med ytterst liten och begränsad dödande träffyta (sälens hjärna) och med i princip omöjliga förutsättningar till erforderligt lagstadgat eftersök (om det inte är tänkt att inom en snar framtid tillåta harpunering på svenska sälar) och med tanke på att sälen, i de fall den återfinns, enligt uppgift: krokas likt en fisk och dras upp i båten, så bör omedelbart de förhandlingar (mötesprotokoll, dokument, möten, skrivelser, etc) som föregått detta tydliga jaktintresse för säl som i så fall blir ytterligare ett nytt jaktbart vilt på listan för jaktintressenter läggas fram och granskas av sakkunnig oberoende. Avsaknaden av djurvälståndspåverkningar är slående. Liksom också slående hur Naturvårdsverket i sin aktuella skrivelse tydligt med formuleringen avslöjar att ändamålet med licensjakt huvudsakligen inte handlar om att rädda fiskares nät och fångst, utan tydligt med målet att upplåta sälar i stort som mål för skjutintresserade säljägare. Att ständigt och åter ständigt påtala sälen såsom varandes ett skadedjur som orsak till att svenskt fiske havererar har nu efter några decennier förfelat sitt syfte. I aktuell forskning från 2017 framkommer att enorma brister föreligger från beslutsfattare gällande hantering av problematiken säl och fiske. De främsta problem som haven står inför kan ju knappast vara en nyhet för Sveriges regering: överfiske, syrebrist, övergödning, rester av kemvapen, samt gifter av alla de slag. Att alltså år efter år hänga fast vid denna klyscha att se sälen som bov utan att makthavare konkret med modern teknologi bistår de yrkesfiskare som är berörda är pinsamt.

Påtagligt dessutom den aggressiva demonisering av säl som i svensk media, TV, radio, jakttidningar, och inte minst via Naturvårdsverket som i årtal pumpats ut, information vinklad till sälens nackdel, likt: ".....att den är söt men det finns alldeles för många sälar så det måste svenskarna förstå, de måste ju skjutas av, sälstammen har ju exploderat och de äter så mycket fisk runt svenska kuster så det finns snart ingen fisk kvar för svensken att äta, alla yrkesfiskare blir så påverkade av söndrade nät och sälens härjningar så därför måste Sverige importera så mycket Vietnamesisk fisk tex, och att det är pga sälen som torsken försvunnit och att EUs förbud mot handel av sälprodukter omedelbart måste hävas, då sälskinn är ett fantastiskt material att arbeta med och för att öka intresset hos jägarna så kan man också tänka sig att säljägare givetvis kan få tjäna några kronor. Att det dessutom startas företag som säljer säljakter för tusentals kronor är bara bra, det är ju viktigt att bytet tas tillvara. Sälforskare som förutom att själva vara entusiastiska säljägare och håller säljaktsutbildningar i jägareförbundets regi där sälskinnsberedning står högt i kurs, dessutom agerar forskare, pekar på sälen som orsak till fiskens försvinnande och vidare sprids överlag uppmaningar till att införa skottpengar på säl, samt att det inte är sälen som är utrotningshotad, utan yrkesfiskarna."

Det märkliga är att neutrala sakliga informationskampanjer om sälens väl och ve såsom varande ett högstående marint däggdjur lyser med sin absoluta frånvaro och totalt saknas. Gemene man i vårt land Sverige har troligtvis inte en aning om vad som pågår bak lyckta dörrar. Vad återstår då? Ska dylikt upplysningsansvar gällande djurvälstånd endast ligga på ideella organisationer med oavlönade eldsjälar som natt och dag våndas för att unika fantastiska sälar bombarderas med kulor där ingen koll gällande skjutskicklighet och kunskap hos jägare seriöst avses att kollas upp medan miljoner och åter miljoner kronor avsätts till intresseorganisationer med jakt som huvudsyftet? Till och med i detta fall "jakt på säl" erhöll jägareförbundet från Naturvårdsverket/regeringen i tidigt skede "uppdraget" att öka intresset för säljakt i stort vilket är fullständigt absurt och groteskt. Ytterligare granskningar bör göras inom detta område då det kan likna jäv. Jaktkritikerna oroas över att Sveriges regering tar stora viktiga beslut som innefattar genomgripande ändringar i lagen på grunder där information och underlag baserats på uppenbara intresseorganisationers program och inriktning. Jaktkritikerna oroas över att Naturvårdsverket skrivelse icke omnämner EU:s EFSA journal, 2007, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2007.610> Icke minst odemokratiskt då jägare i detta land utgör några procent av befolkningen och får så enormt mycket uppbackning och lobbying för ett ändamål: att skjuta säl och av dessa miljoner som

åsyftas att vara öronmärkta för viltvård och forskning, går exakt HUR många kronor till att belysa djurvälfrädsaspekter, exempelvis skadeskjutningsrisker vid licensjakt på säl, och hur ett effektivt eftersök på dessa sälar primärt ska utföras, vem som ska kontrollera, vilka krav som ska ställas på säljägare att vid eftersök återrapportera vilka typer av skador som sälen åsamkats, och då licensjakten avses att öppnas för samtliga EU/EES medborgare, vem ska bekosta dessa kontroller, även inkluderande oanmälda besök av veterinärer som Naturvårdsverket glömt att beröra i sin skrivelse, vem ska bekosta dessa? Oanmälda veterinärbesök vid säljakt, för att tillse att jakten bedrivs på ett för djurets skull etiskt och försvarbart korrekt sätt, är en självklarhet. Dessutom för att tillse att förbud mot handel av sälprodukter kommer till stånd behövs också kontroller

Att då kanske hävda att lägga dylikt upplysningsansvar gällande djurvälfrädd på ideella organisationer, oavlönade, då miljoner och åter miljoner kronor avsätts till intresseorganisationer med jakt som huvudsyften som t.o.m i detta fall "sälen" från naturvårdsverket/regeringen tidigt erhållit som "uppdrag" att öka intresset för säljakt är fullständigt absurt och groteskt. Inte minst odemokratiskt då jägare i detta land utgör några procent av befolkningen och får så enormt mycket uppbackning och lobbying för ett ändamål: att skjuta säl och av dessa miljoner som åsyftas att vara öronmärkta för viltvård och forskning går exakt hur många kronor till att belysa djurvälfrädsaspekter, exempelvis skadeskjutningsrisker vid licensjakt på säl, hur ska ett effektivt eftersök på dessa sälar primärt utföras, vem ska kontrollera, vilka krav ska ställas på säljägare att vid eftersök återrapportera vilka typer av skador som sälen åsamkats, och då licensjakten avses öppnas för samtliga EU/EES medborgare, vem ska bekosta dessa kontroller, även inkluderande oanmälda besök av veterinärer som Naturvårdsverket glömt i sin skrivelse, vem ska bekosta dessa? Oanmälda veterinärbesök vid säljakt, för att tillse att jakten bedrivs på ett för djurets skull etiskt och försvarbart sätt, är en självklarhet. Dessutom för att tillse att förbud mot handel av sälprodukter kommer till stånd behövs också kontroller.

Jaktkritikerna önskar se en transparens och sammanställning över utgifter som via skattebetalare bekostat denna regeringsfråga: jakt på säl de senaste decennierna. I detta fall, då uppenbara särintressen med jakt som hobby, utövar påtryckning på beslutsfattare, så är risken uppenbar att man i sin iver över att få sin vilja fram visar upp allt som stödjer beslutet, men glömmer att vara vetenskaplig, dvs glömmer att kontrollera alla källor, att aktivt söka både för- och emot alternativ, och argument och att även låta båda sidor (jaktförespråkare och icke jaktintressen/sakkunniga inom djurvälfrädsaspekter ) komma till tals.

**Om icke detta genomförs, att Regeringen från Naturvårdsverket avkräver ett korrekt och sakligt underlag , baserat på oberoende vetenskapliga dokument, i frågan om licensjakt på säl - en kännande och intelligent varelse - skall införas i svenska vatten, så måste detta ärende anmälas.** Naturvårdsverkets roll bör givetvis vara att agera totalt utan försänkningar och jäv. Skulle dock dylika misstankar föreligga så måste Naturvårdsverkets arbete granskas. Sverige kan inte anses tillhöra EU om inte makthavare efterföljer den forskning som betalats av samtliga skattebetalare inom EU och som ligger till grund för riktlinjer och beslut, EFSA journal 2007, se länk ovan.

Naturvårdsverkets skrivelse nämner också ejder och alfågel som möjliga jaktbara arter. Märkliga formuleringar där man både på förhand tycks vilja öppna upp för en framtida jakt, samtidigt som man i nuläget inte åsyftar jakt på dessa fåglar. De skriver vidare även att man har intresse för att öppna upp för jakt inom Natura 2000 områden. Jaktkritikerna ställer sig ytterligt kritiska till att Sveriges naturvårdande institution, Naturvårdsverket, överhuvudtaget kan formulera detta i ett regeringsuppdrag, liksom att det även nämns adjektiv såsom "attraktiv" jakt och beskrivningar likt: "fria öppna ytor för jakt" etc....och vill även här se bakomliggande dokumentering kring hur dessa beslut fattas.

En lekman kan av dessa formuleringar lätt utläsa att jaktintressen, påverkar ett statligt beslutsorgan vilket är mycket allvarlig. Inte minst då det ofrånkomligen kommer att utmytna i tusentals och åter tusentals skadeskjutna sälar som tysta i havens djup lider alla helvetets kval med sönderskjutna nos- och käkpartier, ögonen sönderskjutna, delar av huvud och genomborrade av kulor i samtliga kroppsdelar. För att inte tala om de sälar som blir krokade levande, i väntan att bli uppdragen i en båt, och när släpps de första bilderna på säljakten på is som Naturvårdsverket vurmar så för, när ska den första skadeskjutningen utmytna i en klubbning? Eller kanske tvärtom?

På nätet florerar tyvärr sanningen, klarspråk mellan tyvärr icke hedervärda säljägare som diskuterar vilken krokning som passar bäst, med eller utan hulling, och var i Naturvårdsverkets skrivelse omnämns hur de åsyftar att ta tag i dessa pågående utstuderade grymheter mot svenska sälar? Ska kustbevakningen också få utökade befogenheter inom veterinärkunskaper för att tillse och övervaka att säljägare till punkt och pricka följer jaktlagen paragraf 27 och 28?

Till slut: miljoner och åter miljontals kronor betalas årligen ut bl.a från Havs och vattenmyndigheten och Jordbruksverket för forskning ämnat säl & fiske problematiken. Denna forskning har legat till grund för tidigare års skyddsjakter inkluderande bl.a 200 metersregeln. Denna regel är borta (?) i och med detta nya licensjaktförslag och plötsligt faller samtliga aspekter man tidigare hävdade som grund för att få skjuta säl.

**Jaktkritikerna vill se en sammanställning och oberoende utredning gällande de belopp (skattemedel) som under dessa årtionden utbetalats med ändamålet "sälsäkra redskap". Vad hände? Vem har utvärderat? Vem hjälper yrkesfiskarn?**

**Förutom de miljoner som yrkesfisket behöver för sälskador - så behövs oberoende utredningar som tillser att yrkesfisket får del av det som forskningen resulterat i. För det är väl inte så att jaktintressen också haft för avsikt att skylla på fiske-säl problematiken för att genomdriva sitt särintresse och hobby? Att jaga knobbsäl, vikare och gräsäl och kanske kunna tjäna någon krona därtill?**

Jaktkritikerna förfasas över denna ensidigt formulerade skrivelse som är Naturvårdsverkets bidrag till Sveriges Regering gällande frågan: licensjakt på säl, ja eller nej. Jaktkritikerna anser att djurvälfrågor (inklusive kontroller jakt specifikt under kutningsperioder) ånyo lyser med sin totala frånvaro, likt samtliga tidigare säljaksbeslut.

**Jaktkritikerna anser att licensjakt på säl är totalt uteslutet, synnerligen otidsenligt samt om så skulle beslutas: en skam för Sverige att utsätta sälar för uppenbart djurplågeri.**

#### **Jaktkritikerna**

Ordförande Richard Dehnisch [richard.d@jaktkritikerna.se](mailto:richard.d@jaktkritikerna.se) 073-903 45 25.

Styrelseledamot Eva Stjernswärd [eva.s@jaktkritikerna.se](mailto:eva.s@jaktkritikerna.se)

Styrelseledamot Margareta Sturemyr [info@jaktkritikerna.se](mailto:info@jaktkritikerna.se) 0764-26 91 92